

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, December 20, 2020
Sunday before Nativity

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 20 Δεκεμβρίου, 2020

Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Δευτέρα, 21 Δεκεμβρίου, 2020

Προεόρτια Γεννήσεως Χριστού

9:00 π.μ. – 10:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 22 Δεκεμβρίου, 2020

Αναστασία Μεγαλομάρτυς - 9:00– 10:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

6:00 μ.μ. Άγιο Ευχέλαιο

Τετάρτη, 23 Δεκεμβρίου, 2020

Οι εν Κρήτη 10 Μάρτυρες - 9:00– 10:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κλειστό το Ελληνικό Σχολείο

Πέμπτη, 24 Δεκεμβρίου, 2020

Παραμονή Χριστουγέννων – Ευγενία Οσιομάρτυς

9:00 π.μ. -11:00 π.μ. Μεγάλες Ώρες -Άνευ Λειτουργίας

6:00 μ.μ. – 7:30 μ.μ., Εσπερινός Χριστουγέννων Θεία Λειτουργία

Παρασκευή, 25 Δεκεμβρίου, 2020

Γέννησις του Ιησού Χριστού

9 π.μ. – 11:30 π.μ. - Όρθρος, Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων

Κλειστό το Ελληνικό Σχολείο

Καλά και Ευλογημένα Χριστούγεννα

Σάββατο, 26 Δεκεμβρίου, 2020

Σύναξις της Υπεραγίας Θεοτόκου - 9:00 – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 27 Δεκεμβρίου, 2020

Μετά του Χριστού Γεννήσιν, Στεφάνου Πρωτομάρτυρος

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday before the Nativity - December 20, 2020

Forefeast of the Nativity

8:30. a.m. – 11:30 a.m. Orthros Divine Liturgy

Monday, December 21, 2020

Forefeast of the Nativity

9:00 a.m. -10:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, December 22, 2020

Anastasia the Great Martyr

9:00 a.m. – 10:30 a.m Orthros, Divine Liturgy

6:00 p.m. Holy Unction

Wednesday, December 23, 2020

Ten Martyrs of Crete - 9:00 a.m. – 10:30 a.m Orthros, D. Liturgy

School Recess

Thursday, December 24, 2020

Eugenia the Nun-martyr of Rome - Great Hours

9:00 a.m. – 11:00 a.m., NO LITURGY

6:00 p.m. – 7:30 p.m., Christmas Vespers WITH LITURGY

Friday, December 25, 2020 - Christmas Day

THE NATIVITY OF OUR LORD, * Merry Christmas *

9:00 a.m. – 11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

School Recess

** MERRY CHRISTMAS**

Saturday, December 26, 2020

Synaxis of the Theotokos - 9:00 - 11:00 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Sunday after Nativity, December 27, 2020

Stephen, First Martyr - 8:30 -11:30 a.m., , Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode 4.

Daniel 3.26,27

Blessed are you, O Lord, the God of our fathers.

Verse: For you are just in all you have done.

The reading is from St. Paul's Letter to the Colossians 1:12-18

Brethren, we give thanks to the Father who has qualified us to share in the inheritance of the saints in light. He has delivered us from the dominion of darkness and transferred us to the kingdom of his beloved Son, in whom we have redemption, the forgiveness of sins. He is the image of the invisible God, the first-born of all creation; for in him all things were created, in heaven and on earth, visible and invisible, whether thrones or dominions or principalities or authorities - all things were created through him and for him. He is before all things, and in him all things hold together. He is the head of the body, the church; he is the beginning, the first-born from the dead, that in everything he might be preeminent.

Προκείμενον. Ήχος δ'.

Δανιήλ 3.26-27

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς 1:12-18 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·

The Gospel According to Matthew 1:1-25

The book of the Genealogy of Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham.

Abraham was the father of Isaac, and Isaac the father of Jacob, and Jacob the father of Judah and his brothers, and Judah the father of Perez and Zerah by Tamar, and Perez the father of Hezron, and Hezron the father of Aram, and Aram the father of Amminadab, and Amminadab the father of Nahshon, and Nahshon the father of Salmon, and Salmon the father of Boaz by Rahab, and Boaz the father of Obed by Ruth, and Obed the father of Jesse, and Jesse the father of David the king.

And David was the father of Solomon by the wife of Uriah, and Solomon the father of Rehoboam, and Rehoboam the father of Abijah, and Abijah the father of Asa, and Asa the father of Jehoshaphat, and Jehoshaphat the father of Joram, and Joram the father of Uzziah, and Uzziah the father of Jotham, and Jotham the father of Ahaz, and Ahaz the father of Hezekiah, and Hezekiah the father of Manasseh, and Manasseh the father of Amon, and Amon the father of Josiah, and Josiah the father of Jechoniah and his brothers, at the time of the deportation to Babylon.

And after the deportation to Babylon: Jechoniah was the father of Salathiel, and Salathiel the father of Zerubbabel, and Zerubbabel the father of Abiud, and Abiud the father of Eliakim, and Eliakim

the father of Azor, and Azor the father of Zadok, and Zadok the father of Achim, and Achim the father of Eliud, and Eliud the father of Eleazar, and Eleazar the father of Matthan, and Matthan the father of Jacob, and Jacob the father of Joseph the husband of Mary, of whom Jesus was born, who is called Christ.

So all the generations from Abraham to David were fourteen generations, and from David to the deportation to Babylon fourteen generations, and from the deportation to Babylon to the Christ fourteen generations.

Now the birth of Jesus Christ took place in this way. When his mother Mary had been betrothed to Joseph, before they came together she was found to be with child of the Holy Spirit; and her husband Joseph, being a just man and unwilling to put her to shame, resolved to divorce her quietly. But as he considered this, behold, an angel of the Lord appeared to him in a dream, saying, "Joseph, son of David, do not fear to take Mary your wife, for that which is conceived in her is of the Holy Spirit; she will bear a son, and you shall call his name Jesus, for he will save his people from their sins." All this took place to fulfill what the Lord had spoken by the prophet: "Behold, a virgin shall conceive and bear a son, and his name shall be called Emmanuel" (which means, God with us). When Joseph woke from sleep, he did as the angel of the Lord commanded him; he took his wife, but knew her not until she had borne a son; and he called his name Jesus.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 1:1-25 Εὐαγγελίου τὸ Ανάγνωσμα

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ, Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ὠβήδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν, Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν, Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν, Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν, Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιοὺδ, Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακεῖμ, Ἐλιακεῖμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν

Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρὶάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἅγιον. τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Forefeast of the Nativity

On December 20th, the Greek Orthodox Church begins the Forefeast of the Nativity, whose liturgical structure is similar to the Holy Week preceding Pascha, for the birth of the Son of God is the beginning of the saving ministry which will lead Him, for the sake of our salvation, to the ultimate sacrifice of the Cross.

From now on, most of the liturgical hymns in Greek Orthodox Churches worldwide will be concerned with the birth of Jesus Christ our Savior. Many of the Church's hymns of this period are slightly modified versions of the hymns of Holy Week.

From the 20th to the 23rd the faithful sing the Troparion (Tone 4) "Prepare, O Bethlehem, for Eden has been opened to all. Adorn yourself, O Ephratha, for the Tree of Life blossoms forth from the Virgin in the cave. Her womb is a spiritual paradise planted with the fruit divine; if we eat of it we shall live forever and not die like Adam. Christ is coming to restore the image which He made in the beginning."

They also sing the Kontaion (Tone 3) "Today the Virgin comes to the cave where she will give birth past understanding to the Word from all eternity. Rejoice, O universe, when the tidings are proclaimed. Glorify, with the angels and shepherds, the one Who chose to be manifest as a newborn Child, while remaining the eternal God."

At Vespers on this first day of the prefeast the faithful sing, "Let us celebrate, O people, the prefeast of Christ's Nativity; let us raise our minds on high, in spirit going up to Bethlehem...."

Προεόρτια Γεννήσεως Χριστού

Σε λίγες ημέρες θα εορτάσουμε τη μεγάλη εορτή του χριστιανικού κόσμου, την εορτή των Χριστουγέννων.

Το γεγονός της γεννήσεως του Κυρίου θα ξαναφέρει η Εκκλησία μπροστά στα μάτια της ψυχής μας και θα μας καλέσει να προσκυνήσωμε μαζί με τους ποιμένες και με τους μάγους τον γεννηθέντα βασιλέα και να υμνολογήσωμε μαζί με τις στρατιές των ουρανίων αγγέλων την ενανθρώπησι του Θεού της ειρήνης και της αγάπης.

Το «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία», ο αγγελικός ύμνος της γεννήσεως (Λουκ. 2,3), θα αντηχήσει και πάλι στους ναούς μας. Στο νεογέννητο βρέφος της Βηθλεέμ θα δούμε τον τεχθέντα Σωτήρα μας, τον ενανθρωπήσαντα Θεό. Σ' αυτό το βρέφος θα αντικρύσωμε την «λύτρωσιν» που «απέστειλεν ο Κύριος τω λαώ αυτού» (Ψαλμ. 110, 9), γιατί μέσα στο βρεφικό του σώμα δεν κρύβεται μόνον ο Θεός, αλλά και το πλήρωμα της σωτηρίας μας, η ανακαίνιση και η θέωση της φθαρτής μας φύσεως, η καινή κτίσις· ο άνθρωπος που γίνεται Θεός, αυτό το μυστήριο της σωτηρίας και της λυτρώσεως όλων ημών.

Ακριβώς δε λόγω της θεολογικής της αυτής σπουδαιότητας η εορτή των Χριστουγέννων αποτελεί μαζί με την εορτή του Πάσχα τους δύο μεγάλους πόλους γύρω από τους οποίους στρέφεται το λειτουργικό έτος. Το Πάσχα είναι η κορωνίδα των κινητών και τα Χριστούγεννα των ακινήτων εορτών. Ειδικά δε η εορτή των Χριστουγέννων είναι η «μητρόπολις» των εορτών κατά τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο (Εις τον μακάριον Φιλογόνιον, 3), γιατί το γεγονός που εορτάζομε κατ'

αυτή είναι η προϋπόθεση όλων των άλλων σταθμών της σωτηρίας μας. Αν δεν εγεννάτο ο Χριστός ούτε θα εβαπτίζετο, ούτε θα edίδασκε και θα εθαυματούργει, ούτε θα έπασχε και θα ανίστατο. **Ήδη με τη γέννησι του Χριστού η σωτηρία του γένους μας έχει δυνάμει συντελεσθεί. Η θεία και η ανθρωπίνη φύση έχουν ενωθή εν Χριστώ. Ο Θεός και άνθρωπος Ιησούς Χριστός αποτελεί την ζώσαν εικόνα και την εγγύηση της μελλοντικής εν Χριστώ ανακεφαλαιώσεως των πάντων.**

Στη λειτουργική διαμόρφωσι της εορτής των Χριστουγέννων επέδρασε η προϋφισταμένη εορτή του Πάσχα. Στη σημερινή δε μορφή των Ακολουθιών μπορούμε εύκολα να διακρίνωμε τον βαθμό και τα στοιχεία των επιδράσεων αυτών, ιδίως στην προεόρτιο περίοδο, την οποία και διερχόμεθα.

Πρώτον προσετέθη στην εορτή των Χριστουγέννων μία προπαρασκευαστική Κυριακή· την ονόμασαν «Κυριακή των αγίων Πατέρων». Πατέρες εννοούνται όχι οι Πατέρες της Εκκλησίας, αλλά οι κατά σάρκα πρόγονοι του Χριστού και μάλιστα ο γενάρχης Αβραάμ. Ύστερα το θέμα της Κυριακής αυτής διεπλάτυνθη και περιέλαβε όλους τους προ Χριστού δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης, προγόνους ή μη του Χριστού. Ως ευαγγελική περικοπή ανεγινώσκετο, όπως και μέχρι σήμερα, η γενεαλογία του Χριστού, που περιέχεται στο πρώτο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, και ως απόστολος από την Προς Εβραίους επιστολή η περικοπή που αναφέρεται στα παθήματα των «μαρτυρηθέντων διά της πίστεως» ανδρών της Παλαιάς Διαθήκης (Εβρ. 11, 9-10. 32-40).

Η διαπλάτυνση του εορτολογικού περιεχομένου της Κυριακής προ των Χριστουγέννων και η τάση αναπτύξεως της προπαρασκευαστικής περιόδου επέφεραν βραδύ-τερον την διχοτομησι, τρόπον τινά, της Κυριακής αυτής και την μετάθεσι μέρους του θέματος της στην προ αυτής Κυριακή. Έτσι οι Κυριακές των αγίων Πατέρων έγιναν δύο και, προς διάκρισιν, η μία ωνομάσθη «Κυριακή προ της Χριστού γεννήσεως», η παλαιότερα, και η άλλη διετήρησε το παλαιό όνομα «Κυριακή των αγίων Πατέρων», που για να μη συγχέεται με τις Κυριακές των Πατέρων των Οικουμενικών Συνόδων πήρε το όνομα «Κυριακή των Προπατόρων». (...)

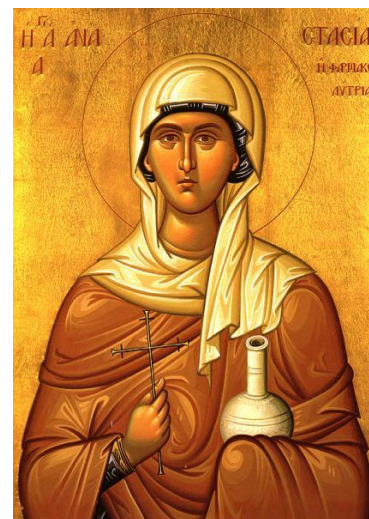
Όλος ο Δεκέμβριος μήνας πήρε προεόρτιο χαρακτήρα. Είναι αφιερωμένος στην Παλαιά Διαθήκη, στους προφήτες και στους προπάτορες του Χριστού, στην περίοδο της αναμονής του Μεσσία. Γι' αυτό ακριβώς βλέπομε να αναγράφεται στα εορτολόγια η μνήμη του προφήτου Ναούμ την 1η Δεκεμβρίου, του προφήτου Αββακούμ την 2α, του προφήτου Σοφονίου την 3η, του προφήτου Αγγαίου την 16η και του προφήτου Δανιήλ και των τριών παιδων την 17η. Του Πάσχα προηγείτο νηστεία. Τα Χριστούγεννα κατ' αρχάς απέκτησαν μία ολιγοήμερο προπαρα-σκευαστική νηστεία, που κατά τον Ζ' αιώνα ελκυομένη από το πρότυπο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής έγινε και αυτή τεσσαρακονθήμερος και αρχίζει από την 15η Νοεμβρίου.

Αλλά το στοιχείο εκείνο που έδωσε ιδιαίτερο προπαρασκευαστικό και προεόρτιο τόνο στην προ των Χριστουγέννων περίοδο είναι οι ύμνοι, που παρεμβάλλονται στις ακολουθίες του εσπερινού, του όρθρου και του αποδείπνου των ημερών αυτών. Η παρεμβολή γίνεται κατά ένα μεθοδικό και κλιμακωτό ανοδικό σύστημα. Από την

21η Νοεμβρίου αρχίζουν να ψάλλονται οι καταβασίες των Χριστουγέννων «Χριστός γεννάται δοξάσατε...», από την 26η προστίθεται και το προεόρτιο κοντάκιο «Η Παρθένος σήμερα τον προαιώνιον Λόγον...»· από την 30η Νοεμβρίου αρχίζει η παρεμβολή και άλλων προεορτίων τροπαρίων.

Τις ημέρες αυτές ψάλλονται κατά τα απόδειπνα και τα προεόρτια τριώδια και οι κανόνες, ποιήματα Συμεών του Μεταφραστού, που εξαρτώνται και κατά την ακροστιχίδα και κατά το περιεχόμενο από τα αντίστοιχα τριώδια της Μεγάλης Εβδομάδος. Η προ των Χριστουγέννων εβδομάς παίρνει έτσι τον χαρακτήρα και πλέκεται κατά την μίμησιν της προ του Πάσχα Μεγάλης Εβδομάδος. Η μίμησις κορυφούται την παραμονή των Χριστουγέννων με την ακολουθία των μεγάλων ωρών και του εσπερινού, που έχουν ποιηθεί κατά το πρότυπο των μεγάλων ωρών της Μεγάλης Παρασκευής και του μεγάλου εσπερινού του Πάσχα.

Αναστασία Μεγαλομάρτυς

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη [Ρώμη](#) στα τέλη του 3ου μ.Χ αιώνα. Ήταν κόρη αρχοντικής οικογένειας. Πατέρας της ήταν ο Πραιτέξτατος, ισχυρός προύχοντας την [Ρωμαϊκή εποχή](#), αλλά και ειδωλολάτρης. Η μητέρα της Φλαβία ήταν χριστιανή.

Η Αναστασία βαπτίστηκε χριστιανή και ανατράφηκε από την μητέρα της. Την οδήγησε μάλιστα στον χριστιανό διδάσκαλο Χρυσόγονο, που μετά το θάνατο της μητέρας της ανέλαβε πλήρως τη διδασκαλία της. Όταν η Αναστασία έφτασε σε ώριμη ηλικία, ο πατέρας της την πίεζε να παντρευτεί τον Ρωμαίο εθνικό Πόπλιο, το οποίο και έγινε παρά τη θέλησή της. Η Αναστασία απέφυγε τον Πόπλιο σαρκικά, προφασιζόμενη ότι ήταν ασθενής, νόσο αεί προφασιζόμενη όπως αναγράφει το συναξάριό της, ενώ αυτός της κατέτρωγε την περιουσία σε ειδωλολατρικές και άσωτες εκδηλώσεις. Η Αναστασία υπέφερε πολύ, διότι δεν μπορούσε να εκπληρώσει ελεύθερα τις χριστιανικές της υποχρεώσεις.

Ο αιφνίδιος θάνατος του συζύγου της, ελευθέρωσε όλες τις δυνατότητες της Αναστασίας. Έτσι διέθετε όλα της τα πλούτη,

το χρόνο, τη δράση και την αγάπη της στο να επισκέπτεται στις φυλακές τους φυλακισμένους Χριστιανούς, να τους ενισχύει και να τους ενθαρρύνει, ώστε να μην δειλιάσουν μπροστά στο μαρτύριο. Έγινε αλείπτρια, δηλαδή προπονήτρια, πολλών μαρτύρων που οφείλουν το ένδοξο μαρτυρικό τους τέλος στην ενθάρρυνση και τη στήριξη της Αναστασίας.

Στο έργο της αυτό δεν περιορίστηκε μόνο στη [Ρώμη](#) αλλά άπλωσε τη δράση της μέχρι την Ανατολή, έως την [Νικομήδεια](#) της [Μικράς Ασίας](#), αφού διέτρεξε το Ιλλυρικό και τη [Μακεδονία](#), όπου έδρασε κυρίως στην πόλη της [Θεσσαλονίκης](#).

Η δράση στη Θεσσαλονίκη

Ειδικότερα στη Θεσσαλονίκη, αποτέλεσε τη διδάσκαλο στον Χριστιανισμό για τρεις αδελφές, την Αγάπη, την Χιονία και την Ειρήνη, που μαρτύρησαν επί Διοκλητιανού στη [Θεσσαλονίκη](#). Πριν το μαρτύριο τους, οι τρεις μαθήτριάς της, γνώρισαν την φροντίδα και την αγάπη της, για το λόγο αυτό οι ρωμαϊκές αρχές της πόλης φυλάκισαν και βασάνισαν την Αναστασία σε φυλακή της Θεσσαλονίκης. Είναι μάλιστα πιθανό ότι το όρος στο οποίο τοξεύθηκε από στρατιώτη η τρίτη από τις αδελφές, η αγία Ειρήνη, είναι το όρος όπου σήμερα βρίσκεται η Μονή της Αγίας Αναστασίας στα Βασιλικά Θεσσαλονίκης. Η Αναστασία φρόντισε για τον ενταφιασμό των τιμών σωμάτων των τριών αδελφών παρθενομαρτύρων. Η μνήμη των εν Θεσσαλονίκη μαθητριών της Αγίας Αναστασίας, τριών αδελφών Αγάπης, Χιονίας και Ειρήνης τιμάται στις 16 Απριλίου. Μάλιστα δύο παλαιοχριστιανικές βασιλικές που βρέθηκαν στην συνοικία [Ξηροκρήνη](#) της Θεσσαλονίκης εικάζεται ότι συνδεόνται με το μαρτύριο των τριών γυναικών.

Το μαρτύριο

Η άκαμπτη και ανυποχώρητη Αναστασία τελικά δέθηκε σε πασσάλους και δεμένη ως ήταν παραδόθηκε στη φωτιά στις 22 Δεκεμβρίου του [303](#) ή [304](#) μ.Χ. στη Θεσσαλονίκη (ή κατά

άλλους στο Σίρμιο) ενώ άλλες πηγές τοποθετούν το μαρτύριό της στη Ρώμη.

Το τίμιο σώμα της Αναστασίας, το παρέλαβε σύμφωνα με τα συναξάρια, μια ευσεβής αρχόντισσα χρησιμοποιώντας τη γνωριμία με τον τοπικό Έπαρχο και το ενταφίασε στον κήπο της οικίας της. Αργότερα έκτισε εκεί χριστιανικό ναό.

Άλλες πηγές αναγράφουν ότι ο σύζυγος της Αναστασίας, Πόπλιος, την φυλάκισε γιατί δεν κατάφερε να τη μεταστρέψει στην ειδωλολατρία. Τον δε διδάσκαλό της Χρυσόγονο τον έκλεισε ο Διοκλητιανός σε φυλακή και τον βασάνιζε, διότι δίδασκε με παρρησία και πολλή επιτυχία τον Χριστιανισμό. Σώζεται αλληλογραφία μεταξύ της Αγίας Αναστασίας, τον καιρό που την είχε φυλακίσει ο άνδρας της, για να εμποδίσει την φιλάνθρωπη δράση της, και του Χρυσογόνου, όταν ήταν και αυτός στην φυλακή. Τον Χρυσόγονο ακολούθησε η Αναστασία στη μαρτυρική του πορεία από τη [Ρώμη](#) στη [Νικομήδεια](#), αφού εν τω μεταξύ αποφυλακίσθηκε μετά τον θάνατο του συζύγου της (ο Πόπλιος πήγε πρέσβης στην [Περσία](#) όπου τον βρήκε αιφνίδιος θάνατος).

Η μνήμη της τιμάται στις [22 Δεκεμβρίου](#).

Μονές και Ναοί της Αγίας

Η Αγία Αναστασία ετιμάτο ιδιαίτερα στη [Μικρά Ασία](#). Μετά την [Μικρασιατική Καταστροφή](#) με την καταφυγή των Μικρασιατών προσφύγων, τονώθηκε στον Ελλαδικό χώρο η λατρεία της αγίας Αναστασίας, σύμφωνα με τον λαογράφο [Δημήτριος Λουκάτος](#). Προς τιμήν της Αγίας Αναστασίας έχουν κτισθεί πολλοί ναοί και μονές.

- Στο Χορόσκιοϊ της [Μικράς Ασίας](#) βρισκόταν έως και πριν τη [Μικρασιατική Καταστροφή](#), Ναός της Αγίας Αναστασίας όπου συγκέντρωνε πιστούς από ολόκληρη τη Μικρά Ασία, ιδιαίτερα κατά την εορτή της αγίας τον Δεκέμβριο. Μετά τη [Μικρασιατική Καταστροφή](#) του [1922](#) οι Μικρασιάτες

μετέφεραν την ιερά εικόνα της αγίας στη νέα τους πατρίδα στον [Περισσό](#) της Νέας Ιωνίας Αττικής, όπου και έκτισαν νέο ναό της Αγίας Αναστασίας σε ανάμνηση του καταστραφέντος ναού στη Μικρά Ασία. Εκεί πλέον φυλάσσεται η ιερή εικόνα της Αγίας.

- Στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου [Νικαίας Αττικής](#) υπάρχει παρεκκλήσιο της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτριάς και πραγματοποιείται στη μνήμη της Ιερά Πανήγυρις από τους απογόνους των προσφύγων Μικρασιατών.
- Στη [Θεσσαλονίκη](#) υπάρχουν δυο ναοί της Αγίας. Ο Ιερός Ναός Αγίας Αναστασίας & Αγίων Θεοδώρων στην προσφυγική περιοχή της [Νέας Βάρνας Συκεών](#) και ο Ιερός Ναός Αγίας Αναστασίας Νέας Κηφισιάς που εγκαινιάστηκε το 2013 στην περιοχή όπου επίσης εγκαταστάθηκαν Μικρασιάτες μετά την Καταστροφή του 1922.
- Στα Βασιλικά Θεσσαλονίκης βρίσκεται η βυζαντινή Πατριαρχική [Μονή Αγίας Αναστασίας Φαρμακολύτριάς](#).

Φαρμακολύτριά[

Η αγία Αναστασία φέρει το προσωνύμιο Φαρμακολύτριά για δύο λόγους α) Δίδει φάρμακα και θεραπεύει σωματικές και ψυχικές ασθένειες: είχε άνωθεν δύναμη να λύει και να καταστρέφει των φαρμάκων και των δηλητηρίων τα δεινά αποτελέσματα και τις ενέργειες ή διότι παρέχει η ίδια αφθόνως φάρμακα, ‘‘εκλύει’’ φάρμακα, για την θεραπεία ασθενειών, όπως λέγει το Μεγαλυνάριο μίας ακολουθίας της: ‘‘ Φάρμακα προχέουσα μυστικά ψυχών και σωμάτων θεραπεύεις πάθη δεινά, ω Αναστασία, τη θεία ενεργεία, διο τας χάριτάς σου πάντες κηρύττομεν’’.

β) Λύει τις φαρμακείες, δηλαδή τα μάγια: Ανάμεσα στις πολλές άλλες ιάσεις και θεραπείες που επιτελεί, έλαβε θεϊκή χάρη να διασώζει όσους έπεσαν στα δίχτυα των φαρμάκων και των φαρμακευτριών, δηλαδή των μάγων και των μαγισσών.

Greatmartyr Anastasia the “Deliverer from Potions”, her teacher, Martyr Chrysogonus, and many with them Commemorated on [December 22](#)

The Great Martyr Anastasia the Deliverer from Potions, a Roman by birth, suffered for Christ at the time of Diocletian’s persecution of Christians. Her father was a pagan, but her mother was secretly a Christian. Saint Anastasia’s teacher in her youth was an educated and pious Christian named Chrysogonus. After the death of her mother, her father gave Saint Anastasia in marriage to a pagan named Publius, but feigning illness, she preserved her virginity.

Clothing herself in the garb of a beggar, and accompanied by only one servant, she visited the prisons. She fed, doctored and often ransomed captives who were suffering for their faith in Christ. When her servant told Publius about everything, he subjected his wife to a beating and locked her up at home. Saint Anastasia then began to correspond secretly with Chrysogonus, who told the saint to be patient, to cleave to the Cross of Christ, and to accept the Lord’s will. He also foretold the impending death of Publius in the sea. After a certain while Publius did indeed drown, as he was setting out with a delegation to Persia. After the death of her husband, Saint Anastasia began to distribute her property to the poor and suffering.

Diocletian was informed that the Christians who filled the prisons of Rome stoically endured tortures. He gave orders to kill them all in a single night, and for Chrysogonus to be sent to him at Aquileia. Saint Anastasia followed her teacher at a distance.

The emperor interrogated Chrysogonus personally, but could not make him renounce his faith. Therefore, he commanded that he be beheaded and thrown into the sea. The body and severed head of the holy martyr were carried to shore by the waves. There by divine Providence, the relics were found by a presbyter named Zoilus who placed them in a coffer, and concealed them at his home.

Saint Chrysogonus appeared to Zoilus and informed him that martyrdom was at hand for Agape, Chione and Irene (April 16), three sisters who lived nearby. He told him to send Saint Anastasia to them to encourage them. Saint Chrysogonus foretold that Zoilus would also die on the same day. Nine days later, the words of Saint Chrysogonus were fulfilled. Zoilus fell asleep in the Lord, and Saint Anastasia visited the three maidens before their tortures. When these three martyrs gave up their souls to the Lord, she buried them.

Having carried out her teacher's request, the saint went from city to city ministering to Christian prisoners. Proficient in the medical arts of the time, she zealously cared for captives far and wide, healing their wounds and relieving their suffering. Because of her labors, Saint Anastasia received the name Deliverer from Potions (Pharmakolytria), since by her intercessions she has healed many from the effects of potions, poisons, and other harmful substances.

She made the acquaintance of the pious young widow Theodota, finding in her a faithful helper. Theodota was taken for questioning when it was learned that she was a Christian.

Meanwhile, Saint Anastasia was arrested in Illyricum. This occurred just after all the Christian captives there had been murdered in a single night by order of Diocletian. Saint Anastasia had come to one of the prisons, and finding no one there, she began to weep loudly. The jailers realized that she was a Christian and took her to the prefect of the district, who tried to persuade her to deny Christ by threatening her with torture. After his unsuccessful attempts to persuade Saint Anastasia to offer sacrifice to idols, he handed her over to the pagan priest Ulpian in Rome.

The cunning pagan offered Saint Anastasia the choice between luxury and riches, or grievous sufferings. He set before her gold, precious stones and fine clothing, and also fearsome instruments of torture. The crafty man was put to shame by the bride of Christ. Saint Anastasia refused the riches and chose the tools of torture.

But the Lord prolonged the earthly life of the saint, and Ulpian gave her three days to reconsider. Charmed by Anastasia's beauty, the pagan priest decided to defile her purity. However, when he tried to touch her he suddenly became blind. His head began to ache so severely that he screamed like a madman. He asked to be taken to a pagan temple to appeal to the idols for help, but on the way he fell down and died.

Saint Anastasia was set free and she and Theodota again devoted themselves to the care of imprisoned Christians. Before long, Saint Theodota and her three sons accepted a martyrdom. Her eldest son, Evodus, stood bravely before the judge and endured

beatings without protest. After lengthy torture, they were all thrown into a red-hot oven.

Saint Anastasia was caught again and condemned to death by starvation. She remained in prison without food for sixty days. Saint Theodota appeared to the martyr every night and gave her courage. Seeing that hunger caused Saint Anastasia no harm whatsoever, the judge sentenced her to drowning together with other prisoners. Among them was Eutychianus, who was condemned for his Christian faith.

The prisoners were put into a boat which went out into the open sea. The soldiers bored holes in the boat and got into a galley. Saint Theodota appeared to the captives and steered the ship to shore. When they reached dry land, 120 men believed in Christ and were baptized by Saints Anastasia and Eutychianus. All were captured and received a martyr's crown. Saint Anastasia was stretched between four pillars and burned alive. A certain pious woman named Apollinaria buried her body, which was unharmed by the fire, in the garden outside her house.

In the fifth century the relics of Saint Anastasia were transferred to Constantinople, where a church was built and dedicated to her. Later the head and a hand of the Great Martyr were transferred to the monastery of Saint Anastasia [Deliverer from Potions], near Mount Athos.

Eugenia the Righteous Nun-martyr of Rome, December 24

This Martyr was the daughter of most distinguished and noble parents named Philip and Claudia. Philip, a Prefect of Rome, moved to Alexandria with his family. In Alexandria, Eugenia had the occasion to learn the Christian Faith, in particular when she encountered the Epistles of Saint Paul, the reading of which filled her with compunction and showed her clearly the vanity of the world. Secretly taking two of her servants, Protas and Hyacinth, she departed from Alexandria by night. Disguised as a man, she called herself Eugene while pretending to be a eunuch, and departed with her servants and took up the monastic life in a monastery of men. Her parents mourned for her, but could not find her. After Saint Eugenia had laboured for some time in the monastic life, a certain woman named Melanthia, thinking Eugenia to be a monk, conceived lust and constrained Eugenia to comply with her desire; when Eugenia refused, Melanthia slandered Eugenia to the Prefect as having done insult to her honour. Eugenia was brought before the Prefect, her own father Philip, and revealed to him both that she was innocent of the accusations, and that she was his own daughter. Through this, Philip became a Christian; he was afterwards beheaded at Alexandria. Eugenia was taken back to Rome with Protas and Hyacinth. All three of them ended their life in martyrdom in the years of Commodus, who reigned from 180 to 192.

Αγία Ευγενία η Οσιομάρτυς

Η Αγία Ευγενία η Οσιοπαρθενομάρτυς έζησε στο δεύτερο μισό του 3ου αιώνα μ.Χ. Καταγόταν από τη Ρώμη και οι γονείς της ονομάζονταν Φίλιππος και Κλαυδία. Επίσης, είχε και δύο άλλα αδέρφια, τον Αβίτα και το Σέργιο. Ο πατέρας της διορίστηκε έπαρχος στην Αλεξάνδρεια και πήγε εκεί με όλη του την οικογένεια. Εκεί η Ευγενία σπούδασε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και έμαθε άριστα την ελληνική και ρωμαϊκή φιλολογία. Όταν τελείωσε τις σπουδές της, ψάχνοντας για περισσότερη γνώση πήρε στα χέρια της από μια χριστιανή κόρη τις επιστολές του Αποστόλου Παύλου. Όταν τις διάβασε, εντυπωσιάστηκε πολύ. Εκεί μέσα δεν υπήρχαν θεωρίες και φιλοσοφικές δοξασίες. Οι γραμμές τους ενέπνεαν ζωή και ελπίδα. Εκείνη την περίοδο, οι γονείς της ήθελαν να τη δώσουν σύζυγο σε κάποιο Ρωμαίο αξιωματούχο, τον Ακυλίνα. Τότε η Ευγενία, αρνούμενη να δεχθεί αυτή την πρόταση των γονέων της, κάποια νύχτα ντύθηκε ανδρικά και έφυγε σε άλλη πόλη. Εκεί κατηχήθηκε, βαπτίσθηκε χριστιανή και έλαβε συγχρόνως το μοναχικό σχήμα. Μετά από χρόνια, επέστρεψε στο σπίτι της και η αναγνώριση από τους γονείς της έγινε μέσα σε δάκρυα και ανέκφραστη χαρά. Δεν πέρασε πολύς καιρός και όλοι στο σπίτι της Ευγενίας δέχθηκαν το χριστιανισμό. Από μίσος τότε οι ειδωλολάτρες τραυμάτισαν θανάσιμα τον πατέρα της. Και όταν η Ευγενία επέστρεψε στη Ρώμη, επειδή δε θυσίαζε στα είδωλα, την αποκεφάλισαν, τερματίζοντας έτσι ένδοξα «τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως» (Α' προς Τιμόθεον, στ' 12), μαζί με την επίγεια ζωή της.

25 Δεκεμβρίου: Η Γέννηση του Κυρίου Ιησού Χριστού

Στις 25 Δεκεμβρίου η αγία Εκκλησία μας γιορτάζει το μεγάλο και ανερμήνευτο γεγονός της κατά σάρκα γεννήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού από την Υπεραγία Θεοτόκο.

Μετά τον Ευαγγελισμό της Παρθένου Μαρίας από τον αρχάγγελο Γαβριήλ και ενώ πλησίαζε ο καιρός να τελειώσουν οι εννιά μήνες από την υπερφυσική σύλληψη του Χριστού στην παρθενική της μήτρα, ο Καίσαρ Αύγουστος διέταξε απογραφή του πληθυσμού του ρωμαϊκού κράτους. Τότε ο Ιωσήφ μαζί με τη Θεοτόκο, ξεκίνησαν για τη Βηθλεέμ, για να απογραφούν εκεί. Έτσι ξεκίνησαν από την Ναζαρέτ και ύστερα από κοπιαστικό ταξίδι έφτασαν στην Βηθλεέμ, όπου επειδή είχε συγκεντρωθεί πλήθος κόσμου δεν κατάφεραν να βρουν κατάλυμα, παρά μόνο ένα φτωχικό σπήλαιο.

Εκεί η Θεοτόκος γέννησε τον Κύριο Ιησού Χριστό και σπαργάνωσε σαν βρέφος τον Κτίστη των απάντων. Έπειτα Τον

έβαλε επάνω στη φάτνη των αλόγων ζώων, διότι «ἔμελλε νὰ ἐλευθέρωση ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἀλογίαν», ὅπως χαρακτηριστικά γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Ἀπὸ τότε, ὅλοι οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ με χαρὰ ψάλλουν τὸν ὕμνο τῶν ἀγγέλων ἐκείνης τῆς νύκτας: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (βλ. Εὐαγγέλιο Λουκά, Β' 1-20). Δόξα δηλαδή, ας εἶναι στο Θεό, που βρίσκεται στα ὑψιστα μέρη το ουρανοῦ καὶ στη γη ολόκληρη, που εἶναι ταραγμένη ἀπὸ τὴν αμαρτία ας βασιλεύσει ἡ θεία εἰρήνη, διότι ὁ Θεός ἐδείξε τὴν ἀγάπη Του στοὺς ἀνθρώπους με τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ Του.

Να σημειώσουμε ἐδῶ, ὅτι ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων καθιερώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ τὴν 25ῃ Δεκεμβρίου τοῦ 397 μ.Χ. ἐπὶ πατριαρχείας Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Κατ' ἄλλους ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος, χάρισε τὶς δύο γιορτές τῶν Φώτων καὶ τῶν Χριστουγέννων, οἱ ὁποῖες παλιότερα γίνονταν τὴν ἴδια μέρα, δηλαδή τὴν 6ῃ Ἰανουαρίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'. Ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἦ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἄστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Nativity

The **Nativity** according to the flesh of our [Lord](#), God and Saviour [Jesus Christ](#), also called **Christmas**, is one of the [Great Feasts](#) of the [Orthodox Church](#), celebrated on [December 25](#).

In the fullness of time,^{[\[note 1\]](#)} our Lord [Jesus Christ](#) was born to the Holy [Theotokos](#) and Virgin Mary, thus entering into the world as a man and revealing Himself to mankind.

According to the [Bible](#) and to [Holy Tradition](#), Jesus was born in the city of Bethlehem in a cave, surrounded by farm animals and shepherds. The baby Jesus was born into a manger from the [Virgin Mary](#), assisted by her husband St. [Joseph](#). St. Joseph and the Theotokos were forced to travel due to a Roman census; the odd location of the birth was the result of the refusal of a nearby inn to accommodate the expecting couple ([Luke](#) 2:1-20). Since it is known historically that dwellings were built directly over such caves housing livestock--in order to make use of the heat

Though three [magi](#) from the East are commonly depicted as visiting during the event itself (or, in [Roman Catholic](#) tradition, twelve days thereafter), the Bible records the coming of an unspecified number of wise men as being a few years after Jesus' birth (see [Matthew](#) 2). In either case, these magi came bearing gifts of gold, [frankincense](#), and [myrrh](#) (Matt 2:11). In the hymnography for the feast, these gifts are interpreted to signify Christ's royalty, divinity, and suffering.

Though Jesus' birth is celebrated on December 25, most scholars agree that it is unlikely he was actually born on this date. The choice of December 25 for the Church's celebration of the Nativity is most likely to have been in order to squelch attendance at pagan solstice festivals falling on the same day.

At least, this is the urban myth promulgated by both heterodox Christians and unbelievers for centuries.

The Nativity of Christ (*Menologion of Basil II, 10th-11th c.*)

However, the solstice festival fell on the 21st of December. To suggest that The Church chose a day of sacred observance defensively instead of pro-actively is to devalue and disregard the sacred and authoritative action of The Church in establishing a proper date for the observance of The Nativity of Christ The Lord.

Others within The Orthodox Church have observed that, under Hebrew law, male infants were both circumcised and received their name eight days after their birth.

(See [The Account of The Circumcision and Naming of John--The Forerunner and Baptist--in The Gospel according to The Apostle Saint Luke 1:59-66](#), and [The Account of The Circumcision and Naming of Christ The Lord as Jesus in Luke 2:21](#))

Also, within The Orthodox Church, January 1st is celebrated as the "name day" of The Lord Christ Jesus. Thus, the selection of December 25th to celebrate the nativity of The Christ (who would not be named for eight more days) would appear to have been a conscious counting backward from the first day of the calendar year--the day of his being proclaimed Son of Man--to the date of His birth, the day of his being proclaimed Son of God.

On December 27 the Greek Orthodox Church celebrates the Feast Day of Agios Stefanos.

Saint Stephen was the first of the seven deacons whom the Apostles ordained to serve the Church in Jerusalem. Being filled with the grace of the Holy Spirit, he worked miracles and wonders among the people.

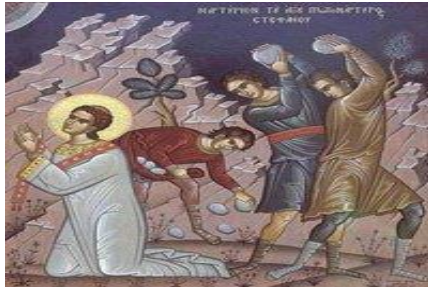
Disputing with the Jews concerning Jesus, St Stephen was falsely accused of blasphemy and was brought before the high priest's council, Sanhedrin.

Gazing into Heaven and inspired by the spirit that Christ had promised to His disciples in such an event, the Saint said "Lord, I see the Heavens opened and the Son of man standing at the right hand of God." The inspired words filled the Saint's heart and made it heavenly, spreading over his body, and illumining his face with a divine light.

Unable to bear this revelation, the Jews blocked their ears and with anger, took St Stephen out of the city and stoned him, while he was calling out "Lord Jesus, receive my spirit."

Saint Stephen was the first to take the path to Heaven that Christ opened by His Passion, and the first to become a martyr. His voluntary death for the Truth opened Paradise to him and enabled him to see the glory of God.

Ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος

Ο **Άγιος Στέφανος** ονομάζεται **Πρωτομάρτυρας**, γιατί ήταν ο πρώτος που μαρτύρησε για τον Χριστό, αν εξαιρέσουμε βέβαια τα 14.000 νήπια που θανάτωσε ο Ηρώδης.

Ο Άγιος Στέφανος είναι ο πρώτος, από τους επτά διακόνους (αρχιδιάκονος), τους οποίους εξέλεξαν οι Απόστολοι, για να διακονούν, να υπηρετούν δηλαδή στα τραπέζια, τα κοινά δείπνα που είχαν τότε οι πρώτοι χριστιανοί, ώστε οι Απόστολοι να μπορούν απερίσπαστοι να αφοσιωθούν στο κύριο έργο τους, που ήταν η διδαχή, η διδασκαλία δηλαδή του Λόγου του Θεού, η επικοινωνία με τους πιστούς, η προσευχή και η τέλεση του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας.

Και ο Πρωτοδιάκονος Στέφανος όμως, με πολύ θάρρος, κήρυττε στους συμπατριώτες του για τον Χριστό κι έλεγε ότι αυτός ο Χριστός, που είχε έρθει κι έζησε ανάμεσα τους κι έκανε τόσα

θαύματα, μέχρι που αφού τον σταύρωσαν, αναστήθηκε, για να χαρίσει σε όλους την ανάσταση, αυτός ήταν ο Μεσσίας που τόσους αιώνες περίμεναν. Οι Ιουδαίοι τότε τον έφεραν στο δικαστήριο μπροστά στους αρχιερείς, όμως κανένας δεν μπορούσε να αντισταθεί στη θεία σοφία και στη Χάρη του Αγίου Πνεύματος με την οποία μιλούσε και εξηγούσε όλα όσα έλεγε από την Παλαιά Διαθήκη για το πρόσωπο του Χριστού και όσα συνέβησαν με τον Χριστό, όταν ήρθε στη Γη. Όταν μάλιστα τον είδαν τη στιγμή που τελείωνε τον λόγο του, το πρόσωπό του ήταν σαν πρόσωπο αγγέλου· έλαμπε σαν τον ήλιο από τη Χάρη του Θεού που τον πλημμύριζε. Δεν άντεχαν να τον βλέπουν και, από τη ντροπή που ένιωθαν, τον έσυραν έξω με μανία και τον λιθοβόλησαν. Κάθε σημείο του σώματός του που χτυπούσαν οι πέτρες, έλαμπε σαν αστέρι. Κι εκείνος, ασάλευτος, ευχόταν μόνο κι έλεγε: «*Κύριε, μην τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία*». Όσπου έπεσε και σε λίγο ξεψύχησε. Οι χριστιανοί πήραν το ιερό σώμα του και το έθαψαν με ευλάβεια.

Μέχρι σήμερα υπάρχει ο τόπος του μαρτυρίου του ακριβώς έξω από τα τείχη της παλιάς Ιερουσαλήμ, ενώ δίπλα είναι χτισμένος ναός προς τιμή του. Η μνήμη του γιορτάζεται την **τρίτη μέρα των Χριστουγέννων, 27 Δεκεμβρίου**.

ASCENSION GOYA

VASILOPITA SALE

FROM ATHENS BAKERY

2021

161 CEDAR LN, TEANECK

Online Payments by 12/16

Pre-Order Today

\$21 for 20**21**

Drive-Thru Pick-Up • Church Parking Lot
December 20th at 12:00 ~ 2:00 PM or December 27th at 12:00 ~ 2:00 PM

Make payments at www.ascensionfairview.org click 'GOYA Vasilopita'
any questions contact Dimitra Baltzis at (973) 768-8677

Ascension Church Pandemic Appeal Offering

Thank you for your contribution to Ascension Church during these unprecedented times. Your support is greatly appreciated and will help maintain our Community as it belongs to each of us. All donations are tax-deductible to the extent allowed by law. God bless!

Donation amount

\$50	\$100
\$250	\$500
\$0.00	

Donate

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, December 20, 2020

Sunday before Nativity

ΚΥΡΙΑΚΗ, 20 Δεκεμβρίου, 2020

Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως

MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Φώτιος Πούλος

40 days: Fotios Poulos

1 χρόνος: Ελένη Σταματίου

1 year: Helen Stamatiou

3 χρόνια: Ανδρέας Αρέστη

3 years: Andreas Aresti

10 χρόνια: Κωνσταντίνος Ξένος

10 years: Konstantinos Xenos